

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 P 219736 25 Gž
Novi Travnik, 19.11.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Davora Kelava kao predsjednika vijeća, Edvina Kokić i Alme Islamović kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Općina Novi Travnik, zastupana po Općinskom pravobranilaštvu Travnik, protiv tuženog D. J. iz N. T., ..., zastupan po punomoćniku Emiru Burak, advokatu iz Travnika, radi smetanja posjeda, vrijednost spora 1.000,00 KM, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljene protiv rješenja Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 219736 24 P od 13.02.2025. godine, u sjednici vijeća održane dana 19.11.2025. godine donio je sljedeće

RJEŠENJE

Povodom žalbe tužitelja, a po službenoj dužnosti, ukida se rješenje Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 219736 24 P od 13.02.2025. godine i tužba odbacuje.

Obavezuje se tužitelj da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 842,40 KM u roku od 15 dana od dana dostavljanja rješenja.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 P 219736 24 P od 13.02.2025. godine odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim je traženo da se utvrdi da je tuženi smetao tužitelja u posjedu zemljišta označeno kao k.p. br. 365 k.o. Stojkovići, nositelj prava: javni i ne kategorizovani putevi – javno dobro upisano u P.I. br. 63 k.o. Stojkovići na način da je ometao i zabranio pristup predmetnoj lokaciji radi izvođenja radova na rekonstrukciji, održavanju lokalnih cesta i gradskih ulica iz nadležnosti općine, te da se naloži tuženom da se uzdrži da na ovaj ili bilo koji drugi način uznemirava tužitelja u posjedu navedenih nekretnina pod prijetnjom novčane kazne. Također, odbijen je kao neosnovan i zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka, dok je obavezan tužitelj da naknadi troškove postupka tuženom.

Protiv tog rješenja žalbu je blagovremeno izjavio tužitelj, na navodeći iz kojih žalbenih razloga propisanih odredbom člana 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku podnosi žalbu, ali se iz sadržaja žalbe vidi da istu podnosi iz svih zakonom propisanih razloga, odnosno jer tužitelj smatra da je prvostepeni sud povrijedio pravila postupka budući da provedene dokaze nije cijenio na zakonom propisani način, da stoga nije pravilno utvrdio činjenično stanje, te da u konačnici nije pravilno primjeno materijalno pravo. Predlaže da sud uvaži žalbu i pobijano rješenje ukinе i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Tuženi nije podnio odgovor na žalbu.

Nakon što je ispitao pobijano rješenje u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine

Federacije BiH“ broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz sadržaja spisa prvostepenog suda proizlazi da je tužitelj dana 12.01.2024. godine podnio tužbu protiv tuženog radi smetanja, da je tužitelj u okviru svojih nadležnosti proveo javnu nabavku „Asfaltiranje lokalnih puteva, izrada betonskog zida za Smrike“, te u postupku izabrao izvođača radova Teling d.o.o. Travnik s kojim je sklopio Ugovor ... od 19.10.2023. godine, da je nadležna služba tužitelja prije početka radova i prije izrade premjera je izašla na teren i nesporno utvrdila da se radovi na asfaltiranju i izradi betonskog zida odnose na zemljište označeno kao k.p. br. 365 k.o. Stojkovići, nositelj prava: javni i ne kategorizovani putevi upisano u P.I. br. 63 k.o. Stojkovići, dakle javno dobro što se dokazuje posjedovnim listom i ortofoto snimkom lokacije, te da je tuženi u dva navrata spriječio rekonstrukciju, odnosno radove na cesti, uslijed čega je bilo nužno angažovati i pripadnike PS Novi Travnik.

Dakle, tužitelj traži zaštitu od smetanja posjeda javnog puta, a po mišljenju ovog suda za takvu vrstu spora ne postoji nadležnost suda, odnosno sud je apsolutno nenadležan za postupanje u ovoj pravnoj stvari.

Prema odredbi člana 7. stav 2. Zakona o stvarnim pravima („Službene novine Federacije BiH“, broj 66/13 i 100/13) javna dobra su stvari koje su po zakonu namijenjene da svima služe pod jednakim uvjetima, kao što su: javni putevi, ulice, trgovi i sl.

U smislu člana 2. stav 1. Zakona o cestama Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“, broj: 12/10 i 16/10) cesta je, prema ovom zakonu, svaka površina na kojoj se odvija saobraćaj, a prema stavu 2. navedenog člana, ceste se dijele na javne i nerazvrstane.

Odredbom člana 3. stav 2. Zakona o cestama FBiH propisano je da se na javnim cestama ne može sticati pravo vlasništva niti druga prava po bilo kojoj osnovi osim prava određenih ovim Zakonom, a prema stavu 3. istog člana izuzetno, na javnim cestama mogu se sticati prava služnosti samo za opće potrebe, s tim da korištenje tog prava ne ometa saobraćaj i ne ugrožava sigurnost saobraćaja i stabilnost ceste.

Imajući u vidu citirane odredbe zakona, po mišljenju ovog suda sudovi su apsolutno nenadležni da u parničnom postupku odlučuju o pravima koja se tiču korištenja puta kao javnog dobra. Ako je određen put javno dobro, a što je u konkretnom slučaju nesporno utvrđeno, ne može se na njemu steći posjed prava služnosti niti pružiti posjedovna zaštita, a budući da sporovi u vezi s načinom upotrebe i korištenja javnog puta nisu u sudskoj nadležnosti, tužbu treba odbaciti. Dakle, u pitanju je javno dobro - put, pa je s obzirom na karakter te stvari, odnosno da je to stvar u općoj upotrebi isključeno je smetanje posjeda, a time i posjedovna zaštita na takvoj stvari. Naime, put kao javno dobro po svojoj osobini ne može biti u vlasti, pa ni u mirnom posjedu, jedne fizičke ili pravne osobe pojedinačno, nego je u uporabi svih. Zasnivanjem posjeda stvari, jednako kao i zasnivanjem stvarnih prava ograničava se uporaba općeg dobra.

Radi ujednačavanja sudske prakse ukazuje se na stav Ustavnog suda BiH u Odluci o dopustivosti i meritumu broj Ap-32/20 od 09.06.2021. godine.

Izuzetak postoji samo ako je javni put faktički izgubio svojstvo, značaj i svrhu javnog dobra, tada će sud pružiti posjedovnu zaštitu u parnici za smetanje posjeda. Međutim, tužitelj u tom pravcu nije isticao nikakve navode, a niti je predlagao bilo kakve dokaze. Čak suprotno iz provedenih dokaza proizlazi da se doista radi o javnom putu, tako da ovaj sud smatra da se u konkretnom slučaju ne može pružiti posjedovna zaštita.

Odredbom člana 16. stav 1. Zakona o parničnom postupku propisano je sud do pravosnažnosti odluke, po službenoj dužnosti, pazi da li rješavanje spora spada u sudsku nadležnost. Stavom 2. ovog člana propisano je kad sud u toku postupka, do pravosnažnosti odluke, utvrdi da za rješavanje spora nije nadležan sud nego neki drugi organ vlasti, oglasit će se nenadležnim, ukinuti provedene radnje u postupku i odbaciti tužbu.

Identično je propisano i odredbom člana 209. stav 2. tačka 2. Zakona o parničnom postupku, odnosno da rješavanje po predmetu u kojem ne postoji nadležnost suda predstavlja tzv. apsolutno bitnu povredu pravila postupka koja uvijek dovodi do nepravilnosti i nezakovitosti pobijane odluke, dok je odredbom člana 221. Zakona o parničnom postupku propisano da sud po službenoj dužnosti i u drugostepenom postupku pazi na ovu vrstu povreda pravila postupka.

Slijedom iznesenog ovaj sud smatra da se u ovom konkretnom predmetu ne radi o sudskoj nadležnosti zbog čega je primjenom člana 227. stav 2. u vezi člana 236. Zakona o parničnom postupku, donio odluku kao u izreci ovog rješenja.

Odredbom člana 397. stav 2. Zakona o parničnom postupku propisano je kad sud preinači odluku protiv koje je podnesen pravni lijek odlučit će o troškovima cijelog postupka. Iz gornjeg obrazloženja proizlazi da je tužitelj u cijelosti izgubio ovaj spor, tako da je tuženom shodno članu 386. stav 1. citiranog zakona dužan naknaditi troškove postupka. Troškovi tuženog se odnose prvostepeni postupak, i to sastav odgovora na tužbu, zastupanje na pripremnom ročištu i zastupanje na glavnoj raspravi u iznosima od po 280,80 KM, što ukupno iznosi 842,40 KM.

Predsjednik vijeća
Davor Kelava